

det en rigelig Løn, vi give vore Landpostbude. Det bør de ogsaa have, det skal jeg ikke indvende noget imod, men jeg har følt Trang til at stille Tallene op for dem, der hebrejde os, at vi ikke have fulgt med Tiden og forøget disse Folks Lønninger.

Ministeren har sikkert gjort Ret i at sørge for Landpostbudene samtidig med Fræmsættelsen af det store Lønningsforslag, og derved har han gjort sig fortjent til Landpostbudenes Paaskønnelse og Tak. Det har undret mig noget at høre Røster i dette Ting om Utilfredshed alligevel. Ordsproget siger jo, at mere vil mere, men jeg er vis paa, at Landpostbudene som praktiske Folk nok skulle vide at anerkende Betydningen af, at vi her give dem et Tillæg paa over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret.

De paagældende ville ogsaa forstaa, at man ikke kan faa alle sine Ønsker opfyldte paa een Gang. Der er spurgt, hvorfor Statsansættelsen ikke kom frem med det samme. Der er i Motiverne gjort Rede for, at det er ikke saa let en Sag, da man kun kan statsansætte dem, der have fuld Tjeneste, og det er neppe Halvdelen. Det kræver en nærmere Overvejelse. For en Del Aar siden forlangte de Statsansættelse for Pensionslovens Skyld, men nu viste det sig for 2 Aar siden, at vi meget godt kunde give dem den rundelige Pensionslov, vi gavede dem, uden Statsansættelse, altsaa paa den Ansættelse, de have af Postbestyrelsen. Jeg tror derfor, at Spørgsmaalet om Statsansættelse osv. mere er et teoretisk Spørgsmaal, som maaske adskillige have forset sig paa, og at en saadan Ansættelse vel kan bringe dem den Glæde at højne Stillingen for dem, men egentlig ikke giver Penge paa Lommen. Men, som sagt, det Spørgsmaal kræver Overvejelse, og maaske det kan blive løst senere.

Lad mig tilføje, at Lovforslaget synes mig at være affattet saaledes, at man ikke behøver at foretage væsentlige Ændringer deri. Og jeg vil udtale her, at skulde Udvalget skønne, at der bør foretages Ændringer, maa disse Ændringer ikke medføre en Merudgift. Ændringerne maa holdes indenfor den Ramme, Finansministeren her har fastsat for de samlede Lønningslove.

Jeg skal ikke her komme ind paa en Besvarelse af Udtalelser, der ere fremkomne angaaende Enkeltheder i det store Lønningslovforslag. Der er talt om Portørerne, og der er talt om adskillige andre. Alle, der have peget paa Enkeltheder, have peget paa Ændringer, der vilde medføre

store Udgifter, og ingen har peget paa noget, som vilde medføre mindre Udgifter. Det skulde være det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), der vilde have denne Lov forandret fra Lønningslov til en Lov om Dyrtidstillæg, et Eksperiment, jeg dog tror vil virke i modsat Retning af Besparelse. Jeg vil derfor advare imod at sætte for store Forhaabninger til, at man kan lave ret meget om paa dette Lovforslag. Skulde der muligvis være enkelte, som burde have noget mere, maa vi rette saaledes paa det, at vi tage det fra andre. Det hele maa holdes indenfor den finansielle Ramme, som en Gang er sat. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget om Lønningslov for Landpostbude.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Ordføreren for det forhandlende Venstre, det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), sagde i Gaar, at han nærede Betænkeligheder ved Gennemførelsen af de foreliggende Lønningslove, fordi der var adskillige Mennesker i vort Land, der havde betydelig mindre i Indtægt, end de havde, som man her foreslog skulde have højere Løn. Jeg kan til Dels være enig med ham i disse Betænkeligheder. Ogsaa jeg mener, det er urigtigt, at de, som have det endnu daarligere, skulde være med til at yde yderligere Bidrag for at faa disse Lønningslove gennemførte. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem vil være med til at hindre dette, ved at vi i Stedet for Takst- og Portofoerhøjelsen søge at vinde Midler til disse Lønningsloves Gennemførelse ved en Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten saaledes, at de høje Indtægter og de store Formuer rammes stærkere end nu, og man faar et stort skattefrit Beløb og en lav Procent paa de mindre Indtægter. Derved vil man blive fri for det, det ærede Medlem ikke holder af, at de daarligst stillede komme til at bidrage til Lønningslovenes Gennemførelse. Yderligere kunde man ved en saadan Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten naa at faa betydelig større Nedsættelse i Toldskatterne, hvorved man netop vilde hjælpe disse daarligt stillede Mennesker, som det ærede Medlem nærer en saa levende Interesse for.

Jeg mener imidlertid, at vi kunde komme videre endnu. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem, der, som sagt, synes at interessere sig saa stærkt for de daarligst stillede i Samfundet, vil være Socialdemokraterne og andre behjælpelig naar